

Nařízení Rady ES č. 1346/2000, o úpadkových řízeních

(o řízeních ve věcech platební neschopnosti)

KAPITOLA I OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení je použitelné na kolektivní řízení ve věci platební neschopnosti, která mají za následek částečné nebo úplné zabavení majetku dlužníka a ustanovení likvidátora.

2. Toto nařízení není použitelné na řízení ve věci platební neschopnosti, která se týkáji pojišťovacích organizací, úvěrových institucí, investičních společností, které poskytují služby zahrnující držení finančních prostředků nebo cenných papírů třetích stran, a společností kolektivně investujících.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení:

- a) "řízení ve věci platební neschopnosti" se rozumí kolektivní řízení podle čl. 1 odst. 1. Tato řízení jsou vedena v příloze A,
- b) "likvidátorem" se rozumí jakákoli osoba nebo organizace, jejíž funkcí je spravovat nebo likvidovat majetková aktiva, kterých je dlužník zbavován, nebo dohlížet na správu jeho záležitostí. Tyto osoby nebo organizace jsou vedeny v příloze C;
- c) "likvidačním řízením se rozumí řízení ve věci platební neschopnosti ve smyslu písmene a), zahrnující prodej majetkových aktiv dlužníka, včetně takových případů, kdy řízení skončilo vyrovnáním nebo jiným opatřením, kterým byla platební neschopnost ukončena, nebo skončilo z důvodů nepostačujících majetkových aktivit. Tato řízení jsou vedena v příloze B;
- d) "soudem" se rozumí soudní orgán nebo jiný příslušný orgán členského státu, který je oprávněn zahájit řízení ve věci platební neschopnosti nebo rozhodovat v průběhu takového řízení;
- e) "rozsudek" ve vztahu k zahájení řízení ve věci platební neschopnosti nebo ustanovení likvidátora zahrnuje rozhodnutí kteréhokoli soudu oprávněného takové řízení zahájit nebo ustanovit likvidátora;
- f) "dobou zahájení řízení" se rozumí okamžik, kdy rozsudek, jímž se řízení zahajuje, nabývá účinnosti bez ohledu na to, zda se jedná o konečné rozhodnutí či nikoli;
- g) "členským státem, ve kterém se nacházejí majetková aktiva" se rozumí v případě:
  - hmotného majetku členský stát, na jehož území se majetek nachází,
  - majetku nebo vlastnických práv nebo nároků, které musí být zaneseny ve veřejném rejstříku, členský stát, pod jehož pravomoc rejstřík spadá,
  - pohledávek členský stát, na jehož území má třetí strana, požadující jejich likvidaci, střed svých zájmů, jak je stanoveno v čl. 3 odst. 1;
- h) "místem podnikání" se rozumí jakékoli provozní místo, ve kterém dlužník vyvíjí nikoli přechodné hospodářské činnosti s lidmi a zbožím.

Článek 3

Mezinárodní příslušnost

1. K zahájení řízení ve věci platební neschopnosti jsou příslušné soudy členských států, na jejichž území se nachází střed hlavních dlužnických zájmů. V případě společnosti nebo právnické osoby se za střed zájmů považuje sídlo registrované kanceláře, pokud není prokázán opak.

2. Pokud se střed hlavních zájmů dlužníka nachází na území některého členského státu, mají soudy jiného členského státu pravomoc zahájit řízení ve věci platební neschopnosti proti dlužníkovi pouze tehdy, pokud má dlužník místo podnikání na území tohoto členského státu.

Účinky takových řízení jsou omezeny na majetková aktiva, která se nacházejí na území těchto jiných členských států.

3. Pokud bylo zahájeno řízení ve věci platební neschopnosti podle odst. 1, stávají se jakákoli následná řízení podle odstavce 2 vedlejšími řízeními. Tato následná řízení musí být likvidačními řízeními.

4. Místní řízení ve věci platební neschopnosti, jak je uvedeno v odst. 2, může být zahájeno před zahájením hlavního řízení ve věci platební neschopnosti podle odstavce 1 pouze:

- a. pokud řízení ve věci platební neschopnosti podle odstavce 1 nemůže být zahájeno z důvodů stanovených právem členského státu, na jehož území se nachází střed hlavních zájmů dlužníka; nebo
- b. pokud zahájení místního řízení ve věci platební neschopnosti je navrhováno věřitelem, který má domicil, bydliště nebo registrovanou kancelář v členském státě, na jehož území se nachází jeho místo podnikání, nebo jehož pohledávka vznikla na základě činnosti v rámci tohoto místa podnikání.

Článek 4

Použitelné právo

1. Pokud není v tomto nařízení stanoveno jinak, právem použitelným pro řízení ve věci platební neschopnosti a jejich účinky je právo toho členského státu, na jehož území bylo řízení ve věci platební neschopnosti zahájeno, dále jen "stát, který řízení zahájil".

2. Právo státu, který řízení zahájil, stanoví podmínky pro zahájení těchto řízení, jejich vedení a skončení. Stanoví zejména:

- a. vůči kterým dlužníkům je řízení ve věci platební neschopnosti přípustné;
- b. majetková aktiva, která tvoří majetek, a způsob nakládání s majetkovými aktivy, která dlužník získal nebo na něj byla převedena po zahájení řízení ve věci platební neschopnosti;
- c. příslušné kompetence dlužníka a likvidátora;
- d. podmínky, za kterých může dojít k vzájemnému započtení pohledávek;
- e. účinky řízení ve věci platební neschopnosti na platné smlouvy, jichž je dlužník smluvní stranou;
- f. účinky řízení ve věci platební neschopnosti na řízení iniciovaná jednotlivými věřiteli, s výjimkou probíhajících soudních pří;
- g. pohledávky, které mají být uplatněny vůči dlužnickovu majetku a způsob nakládání s pohledávkami, které vznikly po zahájení řízení ve věci platební neschopnosti;
- h. pravidla upravující přihlášení, přezkoumání a zjištění pohledávek;
- i. pravidla upravující provedení rozvrhu výnosů z realizace dlužnickových majetkových aktiv, pořadí pohledávek a práv věřitelů, kteří byli po zahájení řízení ve věci platební neschopnosti částečně uspokojeni na základě věcného práva nebo prostřednictvím vzájemného započtení pohledávek;
- j. podmínky pro ukončení řízení ve věci platební neschopnosti a jeho důsledky, zejména prostřednictvím vyrovnání;
- k. práva věřitelů po ukončení řízení ve věci platební neschopnosti;
- l. kdo ponese náklady řízení ve věci platební neschopnosti;
- m. pravidla týkající se nicotnosti, neplatnosti a odporovatelnosti právních úkonů poškozujících všechny věřitele.

Článek 5

Věcná práva třetích stran

1. Zahájením řízení ve věci platební neschopnosti nejsou dotčena věcná práva věřitelů nebo třetích stran, pokud se týče hmotných nebo nehmotných, movitých nebo nemovitých majetkových aktivit - zvláště majetkových aktivit i souborů neurčitých majetkových aktiv jako celku, který se během času mění - náležejících dlužníkovi a nacházejících se v době zahájení řízení na území jiného členského státu.

2. Právy uvedenými v odstavci 1. se rozumí zejména:

- a. právo disponovat majetkovými aktivy nebo je přenechat k dispozici a získat z těchto majetkových aktiv uspokojení z výtěžku nebo příjem, zejména na základě zástavního práva nebo hypotéky;
  - b. výhradní právo na uspokojení pohledávky, zejména zástavního práva ve vztahu k této pohledávce, nebo postoupením pohledávky prostřednictvím záruky;
  - c. právo dožadovat se vydání majetkových aktiv od každého, kdo je drží nebo užívá v rozporu s přáním oprávněné strany a / nebo vyžadovat jejich uvedení do původního stavu;
  - d. věcná práva k prospěšnému užívání majetkové podstaty.
3. Právo, zanesené ve veřejném rejstříku a vymahatelné vůči třetí straně, na jehož základě lze nabýt věcné právo ve smyslu odstavce 1, je považováno za věcné právo.
4. Odstavec 1. nevylučuje podání žaloby z důvodů nicotnosti, neplatnosti a odporovatelnosti právních úkonů, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 2 písm. m).

Článek 6

Vzájemné započtení pohledávek

1. Zahájením řízení ve věci platební neschopnosti nejsou dotčena práva věřitelů dožadovat se vzájemného započtení pohledávek, vůči pohledávkám dlužníka, pokud takové započtení právo použitelné pro pohledávky dlužníka v platební neschopnosti umožňuje.
2. Odstavec 1 nevylučuje podání žaloby z důvodů nicotnosti, neplatnosti a odporovatelnosti právních úkonů, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 2 písm. m).

Článek 7

Výhrada vlastnického práva

1. Zahájením řízení ve věci platební neschopnosti proti kupujícímu majetkových aktiv není dotčeno právo výhrady vlastnictví prodávajícího, pokud se majetková aktiva v době zahájení řízení nacházela na území jiného členského státu než toho, který řízení zahájil.
2. Zahájení řízení ve věci platební neschopnosti proti prodejci majetkových aktiv poté, co byla tato majetková aktiva předána, nezakládá důvod pro odstoupení od této kupní smlouvy nebo její ukončení a nebrání kupujícímu v nabytí vlastnického práva, pokud se prodaná majetková aktiva v době zahájení řízení nacházela na území jiného členského státu než toho, který řízení zahájil.
3. Odstavce 1 a 2 nevylučují podání žaloby z důvodu nicotnosti, neplatnosti a odporovatelnosti právních úkonů, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 2 písm. m).

Článek 8

Smlouvy týkající se nemovitého majetku

Účinky řízení ve věci platební neschopnosti na smlouvy přiznávají právo nabýt nebo užívat nemovitý majetek jsou upraveny výhradně právem členského státu, na jehož území se nemovitý majetek nachází.

Článek 9

Platební režimy a finanční trhy

1. Aniž je dotčen článek 5, účinky řízení ve věci platební neschopnosti na práva a povinnosti stran, které se podílejí na platebních režimech a systémech vypořádání nebo na finančním trhu, se řídí výhradně právem členského státu použitelným na takové režimy, systémy a trhy.
2. Odstavec 1 nevylučuje podání žaloby na nicotnost, neplatnost a odporovatelnost právních úkonů, které mohou být učiněny k odložení plateb nebo transakcí podle práva použitelného pro příslušné platební režimy nebo finanční trhy.

Článek 10

Pracovní smlouvy

Účinky řízení ve věci platební neschopnosti na pracovní smlouvy a vztahy se řídí výhradně právem členského státu použitelným na pracovní smlouvu.

Článek 11

Účinky na práva podléhající registraci

Účinky řízení ve věci platební neschopnosti na práva dlužníka na nemovitý majetek, plavidlo nebo letadlo podléhající registraci ve veřejném rejstříku, jsou upraveny výhradně právem členského státu, pod jehož pravomoc rejstřík spadá.

Článek 12

Patenty a ochranné známky Společenství

Pro účely tohoto nařízení mohou být patenty Společenství, ochranné známky Společenství a jakákoli podobná práva zakotvena právem Společenství zahrnuty pouze do řízení podle čl. 3 odst. 1.

Článek 13

Škodlivá jednání

Ustanovení čl. 4 odst. 2 písm. m) se nepoužije, jestliže osoba, která získala prospěch ze škodlivého jednání vůči všem věřitelům, prokáže, že:

- toho jednání podléhá právu jiného členského státu než toho, který zahájil řízení, a
- toto právo neumožňuje žádným způsobem takové jednání v daném případě napadnout.

Článek 14

Ochrana kupující třetí strany

Pokud na základě jednání uzavřeného po zahájení řízení ve věci platební neschopnosti dlužník disponuje:

- nemovitým majetkem, nebo
  - plavidlem nebo letadlem podléhajícím registraci ve veřejném rejstříku,
  - cennými papíry, jejichž existence registraci předem předpokládá, jak je stanoveno právními předpisy,
- je výše uvedené jednání upraveno právem členského státu, na jehož území se nemovitý majetek nachází, nebo pod jehož pravomoc rejstřík spadá.

Článek 15

Účinky řízení ve věci platební neschopnosti na probíhající soudní řízení

Účinky řízení ve věci platební neschopnosti na probíhající soudní řízení týkající se majetku nebo práva, jehož byl dlužník zbaven, se řídí výlučně právem členského státu, ve kterém soudní řízení probíhá.

KAPITOLA II

UZNÁVÁNÍ ŘÍZENÍ VE VĚCI PATEBNÍ NESCHOPNOSTI

Článek 16

Zásady

1. Jakékoli rozhodnutí, jímž se zahajuje řízení ve věci platební neschopnosti, vynesené soudem členského státu, který je příslušný podle článku 3, se ve všech ostatních členských státech uznává od okamžiku, kdy nabylo účinnosti ve státě, který řízení zahájil. Toto pravidlo se použije i tehdy, nemůže-li být proti dlužníkovi kvůli jeho právní způsobilosti zahájeno řízení ve věci platební neschopnosti v jiném členském státě.
2. Uznání řízení ve věci platební neschopnosti podle čl. 3 odst. 1 nevylučuje zahájení řízení podle čl. 3 odst. 2 soudem v jiném členském státě. Řízení zahájené později se stává vedlejšími řízením ve věci platební neschopnosti ve smyslu kapitoly III.

Článek 17

Účinky uznání

1. Rozhodnutí, kterým se zahajuje řízení ve věci platební neschopnosti jak je uvedeno v čl. 3 odst. 1, vyvolá bez jakýchkoli dalších formalit, v kterémkoli jiném členském státě stejné účinky, jako podle práva státu, který řízení zahájil, pokud toto nařízení nestanoví jinak a pokud ve výše uvedeném členském státě nebylo zahájeno žádné řízení podle čl. 3 odst. 2.
2. Účinky řízení, na něž se odkazuje v čl. 3 odst. 2, nemohou být v jiných členských státech napadeny. Jakákoli omezení práv věřitele, zejména odklad placení nebo prominutí dluhu, vyvolá účinky směřující

vůči majetkovým aktivům, která se nacházejí na území jiného členského státu, pouze v případě těch věřitelů, kteří s tímto vyslovili souhlas.

Článek 18

Pravomoci likvidátora

1. Likvidátor, ustanovený soudem, který je příslušný podle čl. 3 odst. 1, může veškeré pravomoci svěřené mu právem státu, který řízení zahájil, vykonávat v jiném členském státě, pokud v něm nebylo zahájeno jiné řízení ve věci platební neschopnosti nebo učiněna ochranná opatření směřující proti návrhu na zahájení řízení ve věci platební neschopnosti v tomto státě. S výhradou článků 5 a 7 může likvidátor zejména přemístit majetková aktiva dlužníka z území členského státu, ve kterém se nacházejí.

2. Likvidátor, ustanovený soudem, který je příslušný podle čl. 3 odst. 2, může v jiném členském státě soudní nebo mimosoudní cestou požadovat, aby po zahájení řízení ve věci platební neschopnosti byl movitý majetek přemístěn z území členského, který řízení zahájil, na území tohoto jiného státu. Může rovněž podat odpůrčí žalobu k ochraně zájmu věřitelů.

3. Při výkonu svých pravomocí musí likvidátor jednat v souladu s právem členského státu, na jehož území zamýšlí jednat, zejména pokud jde o realizaci majetkových aktiv. Tyto pravomoci nezahrnují donucovací opatření nebo právo rozhodovat o soudních řízeních nebo sporech.

Článek 19

Doklad o ustanovení likvidátora

Ustanovení likvidátora se dokládá ověřenou kopií originálu rozhodnutí o jeho ustanovení nebo jiným osvědčením vydaným soudem, který je k tomu příslušný.

V členském státě, na jehož území zamýšlí likvidátor jednat, může být vyžadován překlad do úředního jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků členských států. Žádné úřední ověření nebo jiné formality se nevyžadují.

Článek 20

Uspokojení pohledávek a rovné zacházení

1. Věřitel, který po zahájení řízení podle čl. 3 odst. 1 jakýmkoliv způsobem, zejména prostřednictvím výkonu rozhodnutí, dosáhne úplného nebo částečného uspokojení svých pohledávek na úkor majetkových aktiv dlužníka nacházející se na území jiného členského státu, vrátí podle článků 5 a 5 vše, co získal, likvidátorovi.

2. Aby byla zajištěna zásada rovného zacházení s věřiteli, věřitel, který v průběhu řízení ve věci platební neschopnosti dosáhl uspokojení části své pohledávky, by se měl podílet na rozdělování majetku v jiném řízení pouze pokud věřitelé stejné třídy nebo stejného postavení již dosáhli v tomto druhém řízení uspokojení ve shodné výši.

Článek 21

Zveřejnění

1. Likvidátor může požadovat, aby oznámení o vydání rozsudku, kterým se zahajuje řízení ve věci platební neschopnosti, a pokud je to vhodné i rozhodnutí, kterým byl ustanoven, byla zveřejněna v jiném členském státě podle publikačních pravidel běžných v tomto státě. Z takového zveřejnění by měla být zřejmá osoba ustanoveného likvidátora a skutečnost, zda pravidlo použité pro určení příslušnosti je ve shodě s čl. 3 odst. 1 nebo čl. 3 odst. 2.

2. Kterýkoli členský stát, na jehož území má dlužník místo podnikání, však může požadovat povinné zveřejnění. V takovém případě likvidátor nebo jakýkoli orgán k tomu zmocněný v členském státě, ve kterém bylo zahájeno řízení podle čl. 3 odst. 1, učiní všechna nezbytná opatření k zajištění takového zveřejnění.

Článek 22

Registrace do veřejného rejstříku

1. Likvidátor může požadovat, aby rozsudek, kterým se zahajuje řízení ve věci platební neschopnosti podle čl. 3 odst. 1, byl zaregistrován do katastru nemovitostí, obchodního rejstříku nebo jakéhokoli jiného veřejného rejstříku, který je v členských státech veden.

2. Kterýkoli členský stát však může požadovat povinnou registraci. V takovém případě likvidátor nebo jakýkoli orgán k tomu zmocněný v

členském státě, ve kterém bylo řízení podle čl. 3 odst. 1 zahájeno, učiní všechna nezbytná opatření k zajištění takového registrace.

Článek 23

Náklady

Náklady na zveřejnění a registraci podle článků 21 a 22 se považují za náklady a výdaje vzniklé v průběhu řízení.

Článek 24

Splnění závazku dlužníkoví

1. Pokud byl v některém členském státě splněn závazek dlužníkoví, který se nachází v řízení ve věci platební neschopnosti zahájeném v jiném členském státě, přestože měl být tento závazek splněn ve prospěch likvidátora řízení, osoba, která závazek splnila, je považována za osobu zproštěnou závazku, pokud nevěděla, že řízení bylo zahájeno.

2. Pokud byl takový závazek splněn před zveřejněním ve smyslu článku 21, předpokládá se, že osoba, která závazek splnila, nevěděla o zahájení řízení ve věci platební neschopnosti, pokud se neprokáže opak; pokud byl závazek splněn až poté, co bylo provedeno zveřejnění ve smyslu článku 21, předpokládá se, že osoba, která závazek splnila, o zahájení řízení ve věci věděla, pokud se neprokáže opak.

Článek 25

Uznávání a výkon jiných rozsudků

1. Další rozsudky vydané soudem, jehož rozsudek, kterým se zahajuje řízení ve věci platební neschopnosti se uznává ve smyslu článku 16, a která se týkají průběhu a ukončení řízení ve věci platební neschopnosti a vyrovnání tímto soudem schválená, se rovněž uznávají bez dalších formalit. Takové rozsudky jsou s výjimkou čl. 34 odst. 2. vykonatelné v souladu s články 31 až 51 Bruselské úmluvy o soudní příslušnosti a výkonu rozsudků ve věcech občanských a obchodních, ve znění Úmluv o přístupu k této úmluvě.

První pododstavec se rovněž použije v případě rozsudků, které byly vydány na základě řízení ve věci platební neschopnosti jiným soudem a úzce s ním souvisí.

První pododstavec se rovněž použije na rozsudky o ochranných opatřeních vydané po podání návrhu na zahájení řízení ve věci platební neschopnosti.

2. Uznávání a výkon rozsudků jiných než uvedených v odstavci 1 se řídí úmluvou uvedenou v odstavci 1, za předpokladu, že tato úmluva je použitelná.

3. Členské státy nemají povinnost uznat nebo vykonat rozsudek ve smyslu odstavce 1, pokud by to mohlo vést k omezení osobní svobody nebo poštovního tajemství.

Článek 26

Veřejný pořádek

Kterýkoli členský stát může odmítnout uznat řízení ve věci platební neschopnosti zahájené v jiném členském státě, nebo výkon rozsudku vyneseného v souvislosti s takovým řízením, pokud by byly účinky takového uznání nebo výkonu zjevně v rozporu s veřejným pořádkem tohoto státu, zejména se zásadami, na nichž byl založen, nebo s právy a svobodami jednotlivce zaručenými ústavou.

KAPITOLA III

VEDLEJŠÍ ŘÍZENÍ VE VĚCI PATEBNÍ NESCHOPNOSTI

Článek 27

Zahájení řízení

Zahájení řízení soudem členského státu podle čl. 3 odst. 1, které je uznáno v jiném členském státě (hlavní řízení), umožňuje v tomto jiném členském státě, jehož soud je příslušný podle čl. 3 odst. 2, zahájit vedlejší řízení ve věci platební neschopnosti, aniž by musela být v tomto jiném státě přezkoumána dlužníkoví platební neschopnost. Tato později uvedená řízení musí být zařazena mezi řízení uvedená v příloze B. Účinky těchto řízení se omezují na majetková aktiva dlužníka nacházející se na území tohoto jiného členského státu.

Článek 28

Použitelné právo

Pokud toto nařízení nestanoví jinak, vztahuje se na vedlejší řízení právo členského státu, na jehož území bylo vedlejší řízení zahájeno.

Článek 29

Právo podat návrh na zahájení řízení

Zahájení vedlejšího řízení ve věci platební neschopnosti může navrhnout:

- a) likvidátor v hlavním řízení;
- b) jakákoli jiná osoba nebo orgán oprávněný podat návrh na zahájení řízení ve věci platební neschopnosti podle práva členského státu, na jehož území se zahájení vedlejšího řízení navrhuje.

Článek 30

Záloha na náklady a výdaje

Pokud právo členského státu, ve kterém se navrhuje zahájení vedlejšího řízení, vyžaduje, aby majetková aktiva dlužníka byla s to pokrýt celkově nebo částečně náklady a výdaje řízení, může soud, který takový návrh obdržel, požadovat od navrhovatele poskytnutí zálohy nebo přiměřené záruky.

Článek 31

Povinnost spolupráce a poskytování informací

1. Podle pravidel, která omezují poskytování informací, jsou likvidátor hlavního řízení a likvidátoři vedlejších řízení povinni sdělovat si vzájemně informace. Bezodkladně si poskytnou jakékoli informace, které by mohly být pro ostatní řízení významné zejména v oblasti uplatňování a ověřování nároků a veškerých opatření zaměřených na skončení řízení.

2. Podle pravidel použitelných na každé řízení jsou likvidátor hlavního řízení a likvidátoři vedlejších řízení povinni vzájemně spolupracovat.

3. Likvidátor ve vedleším řízení poskytne likvidátorovi v hlavním řízení možnost včas předložit návrhy na likvidaci nebo užití majetkových aktiv ve vedlejším řízení.

Článek 32

Výkon práv věřitele

1. Kterýkoli věřitel může uplatnit svůj nárok v hlavním řízení i v kterémkoli vedleším řízení.

2. Likvidátoři hlavního i kteréhokoli vedlejšího řízení uplatní v ostatních řízeních nároky, které již byly uplatněny v řízení, pro které byli ustanoveni, za předpokladu, že je to v souladu se zájmy věřitelů v později uvedených řízeních a s výhradou práv věřitelů odmítnout nebo vzít zpět uplatnění pohledávek, pokud tak stanoví použitelné právo.

3. Likvidátor hlavního nebo vedlejšího řízení je oprávněn účastnit se jiných řízení na stejném základě jako věřitel, zejména účastnit se zasedání věřitelů.

Článek 33

Přerušeni likvidačního řízení

1. Soud, který zahájil vedlejší řízení, přeruší na návrh likvidátora hlavního řízení likvidační řízení zcela nebo částečně s tím, že v tomto případě může požadovat, aby likvidátor hlavního řízení učinil jakákoli přiměřená opatření k ochraně zájmů věřitelů ve vedleším řízení a věřitelů v jednotlivých třídách. Návrh likvidátora na přerušeni likvidačního řízení může být zamítnut pouze v případě, kdy zjevně není v zájmu věřitelů hlavního řízení. Likvidační řízení může být přerušeno až tři měsíce a toto přerušeni může být prodlouženo nebo obnoveno na stejné období.

2. Soud uvedený v odst. 1 v likvidačním řízení pokračuje:

- na návrh likvidátora v hlavním řízení,
- z úřední povinnosti, na návrh věřitele nebo likvidátora ve vedleším řízení, pokud se toto opatření nadále nejvíce jako ospravedlnitelné, zejména s ohledem na zájmy věřitelů hlavního i vedlejšího řízení.

Článek 34

Opatření ke skončení vedlejšího řízení ve věci platební neschopnosti

1. Pokud právo použitelné na vedlejší řízení umožňuje skončit takové řízení bez likvidace sanačním plánem, vyrovnáním nebo

srovnatelnými opatřeními, je likvidátor hlavního řízení oprávněn taková opatření navrhnout.

Skončení vedlejšího řízení opatřením uvedeným v prvním pododstavci se nestává konečným bez souhlasu likvidátora v hlavním řízení; může se stát konečným i bez jeho souhlasu, jestliže finanční zájmy věřitelů v hlavním řízení nejsou navrhovaným opatřením dotčeny.

2. Jakékoli omezení práv věřitelů vyplývající v rámci vedlejšího řízení z opatření uvedeného v odst. 1, jako je odklad placení nebo prominutí dluhu, nesmí mít bez souhlasu všech zúčastněných věřitelů vliv na dlužníkovu majetková aktiva, která nejsou do tohoto řízení zahrnuta.

3. Během přerušeni likvidačního řízení nařízeného podle článku 33, pouze likvidátor hlavního řízení nebo dlužník s jeho souhlasem mohou ve vedlejších řízeních navrhnout opatření stanovená v odstavci 1 tohoto článku; žádné jiné návrhy na taková opatření nebudou postoupena k hlasování nebo schválení.

Článek 35

Majetková aktiva zbývající ve vedlejších řízeních

Jestliže je možné uspokojit prostřednictvím likvidace majetkových aktiv ve vedlejších řízeních veškeré pohledávky v těchto řízeních přihlášené, likvidátor ustanovený v těchto řízeních neprodleně převede jakákoli zbývající majetková aktiva likvidátorovi v hlavním řízení.

Článek 36

Pozdější zahájení hlavního řízení

Pokud bylo řízení uvedené v čl. 3 odst. 1 zahájeno poté, co v jiném členském státě bylo zahájeno řízení podle čl. 3 odst. 2, použijí se na řízení zahájené jako první články 31 až 35, pokud je to vzhledem ke stavu, v němž se řízení nachází, možné.

Článek 37

Převedení dříve zahájených řízení

Likvidátor v hlavním řízení může požádat, aby řízení, uvedená v příloze A, která byla již dříve zahájena v jiném členském státě, byla převedena na likvidační řízení, pokud se prokáže, že je to v zájmu věřitelů v hlavním řízení.

Soud příslušný podle čl. 3 odst. 2 nařídí převedení na jedno z řízení uvedených v příloze B.

Článek 38

Ochranná opatření

Pokud soud členského státu, příslušný podle čl. 3 odst. 1, ustanoví dočasného správce k zajištění ochrany majetkových aktiv dlužníka, je tento přechodný správce oprávněn v období mezi podáním návrhu na zahájení řízení ve věci platební neschopnosti a vydáním rozsudku, kterým se řízení zahajuje, požadovat jakákoliv opatření k zajištění a ochraně jakýchkoli majetkových aktiv dlužníka nacházejících se na území jiného členského státu, za předpokladu, že právo tohoto státu tato opatření umožňuje.

KAPITOLA IV

INFORMACE PRO VĚŘITELE A UPLATŇOVÁNÍ JEJICH NÁROKU

Článek 39

Právo uplatnit pohledávky

Kterýkoli věřitel, který má své bydliště, domicil nebo registrovanou kancelář včetně daňových úřadů a úřadů sociálního zabezpečení, v jiném členském státě, nežli je stát, ve kterém bylo řízení zahájeno, má právo písemně uplatnit své pohledávky v řízení ve věci platební neschopnosti.

Článek 40

Povinnost informovat věřitele

1. Jakmile je v některém členském státě zahájeno řízení ve věci platební neschopnosti, příslušný soud v tomto státě nebo ustanovený likvidátor neodkladně informují známé věřitele, kteří mají své bydliště, domicil nebo registrovanou kancelář v jiném členském státě.

2. Tyto informace, poskytnuté prostřednictvím individuálních oznámení, obsahují zejména časové lhůty, sankce za nedodržení těchto

lhůt, informace o orgánech a úřadech oprávněných přijímat uplatňování pohledávek a o dalších stanovených opatřeních. Toto oznámení rovněž informuje o tom, zda věřitelé s přednostními pohledávkami nebo s pohledávkami zajištěnými věcným právem, musí své pohledávky uplatnit.

Článek 41

Obsah uplatnění pohledávky

Věřitel zašle kopie doprovodných dokumentů, pokud existují, a uvede jaká je povaha jeho pohledávky, datum jejího vzniku a její výši, jakož i to, zda ve vztahu ke své pohledávce uplatňuje přednostní postavení, věcnou záruku nebo výhradu přechodu vlastnického práva, a na která majetková aktiva se vztahuje záruka, již se dovolává.

Článek 42

Jazyky

1. Informace uvedené v článku 40 se podávají v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků státu, ve kterém bylo řízení zahájeno. Pro tyto účely se použije formulář se záhlavím "Výzva k uplatnění pohledávky." Lhůty jsou závazné ve všech úředních jazycích orgánů Evropské unie.

2. Kterýkoli věřitel, který má své bydliště, domicil nebo registrovanou kancelář v členském státě jiném, nežli je stát, ve kterém bylo řízení zahájeno, může svou pohledávku uplatnit v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků tohoto jiného státu. V tomto případě však musí mít formulář pro uplatnění pohledávky záhlaví "Uplatnění pohledávky" v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků státu, ve kterém bylo řízení zahájeno. Kromě toho může být požádán o překlad do úředního jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků státu, ve kterém bylo řízení zahájeno.

KAPITOLA V

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 43

Časová působnost nařízení

Ustanovení tohoto nařízení se vztahují pouze na řízení ve věci platební neschopnosti zahájená poté, co toto nařízení nabylo účinnosti. Právní úkony dlužníka provedené před tím, než toto nařízení nabylo účinnosti, se i nadále řídí právem použitelným v době, kdy byly učiněny.

Článek 44

Vztah k úmluvám

1. Poté co toto nařízení nabude účinnosti, nahrazuje ve vztazích mezi členskými státy, s ohledem na věci zde uvedené, úmluvy uzavřené mezi dvěma nebo více členskými státy, zejména pak:

- a. Úmluvu mezi Belgií a Francií o soudní příslušnosti a platnosti a výkonu rozsudků, smírčích nálezů a ověřených listin, podepsanou v Paříži dne 8. července 1899;
- b. Úmluvu mezi Belgií a Rakouskem o konkurzu, likvidaci, narovnání, vyrovnání a odkladu plateb (s dodatečným protokolem ze dne 13. června 1973), podepsanou v Bruselu dne 16. července 1969
- c. Úmluvu mezi Belgií a Nizozemskem o místní příslušnosti, konkurzu a platnosti a výkonu rozsudků, smírčích nálezů a ověřených listin, podepsanou v Bruselu dne 28. března 1925;
- d. Smlouvu mezi Německem a Rakouskem o konkurzu, likvidaci, narovnání a vyrovnání, podepsanou ve Vídni dne 25. května 1979;
- e. Úmluvu mezi Francií a Rakouskem o soudní příslušnosti, uznávání a výkonu rozsudků o konkurzu, podepsanou ve Vídni dne 27. února 1979;
- f. Úmluvu mezi Francií a Itálií o výkonu rozsudků ve věcech občanských, obchodních, podepsanou v Římě dne 3. června 1930;
- g. Úmluvu mezi Itálií a Rakouskem o konkurzu, likvidaci, narovnání a vyrovnání, podepsanou v Římě dne 12. července 1977;
- h. Úmluvu mezi Nizozemským královstvím a Spolkovou republikou Německo o vzájemném uznávání a výkonu a jiných vykonatelných nástrojích ve věcech občanských a obchodních, podepsanou v Haagu dne 30. srpna 1962;
- i. Úmluvu mezi Spojeným královstvím a Belgickým královstvím, umožňující vzájemný výkon rozsudků ve věcech občanských a

obchodních, s protokolem, podepsanou v Bruselu dne 2. května 1934;

- j. Úmluvu mezi Dánskem, Finskem, Norskem, Švédskem a Islandem o konkurzu, podepsanou v Kodani dne 7. listopadu 1933;
- k. Evropskou úmluvu o určitých mezinárodních aspektech konkurzu, podepsanou v Istanbulu dne 5. června 1990.

2. Úmluvy uvedené v odst. 1 jsou i nadále účinné ve vztahu k řízením, která byla zahájena před tím, než toto nařízení nabylo účinnosti.

3. Toto nařízení se nepoužije:

- a. v kterémkoli členském státě v rozsahu, ve kterém je ve vztahu ke konkurzu neslučitelné se závazky vyplývajícími z úmluvy uzavřené tímto státem s jednou nebo více třetími zeměmi před tím, než toto nařízení nabylo účinnosti;
- b. ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irsku v rozsahu, ve kterém je ve vztahu ke konkurzu a likvidaci společností v platební neschopnosti neslučitelné se závazky vyplývajícími z jakýchkoli ujednání trvajících v rámci Britského společenství národů v době, kdy toto nařízení nabývá účinnosti.

Článek 45

Změna příloh

Z iniciativy některého ze svých členů nebo na návrh Komise může Rada kvalifikovanou většinou měnit přílohy.

Článek 46

Zprávy

Nejpozději 1. června 2012, a dále každých pět let, předloží Komise Evropskému parlamentu a Hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o používání tohoto nařízení. V případě potřeby bude zpráva doprovázena návrhem na změnu tohoto nařízení.

Článek 47

Nabytí účinnosti

Toto nařízení nabývá účinnosti 31. května 2002.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Bruselu dne 29. května 2000.

Za Radu
Předseda
A. Costa